

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Din cauza sărbătorii „Sânților apostoli Petru și Pavel” Nrul procsim va apăre Joi în 2 Iuliu v.

Sibiu, 26 Iunie, 1892.

Schimbarea proprietății și trecerea ei dela un proprietariu la altul este fără îndoială o cestiune, care pe noi românii trebuie să ne intereseze. Nu pôte fi indiferent pentru noi, dacă o proprietate trece dela un stăpân la altul și dacă trecerea se întâmplă la cei de alt nēm.

Nu vom vorbi despre acele treceri, cari se întemplă în urma pertractărei remasului, căci în acel cas sunt de regulă fii ai proprietariului, ori nepoți, ori consângeni.

Trebue însă să ne ocupăm de trecerea proprietății în mâni streine — fie pe calea vëndērei libere, fie pe calea licitațiunei.

Și ca să ne putem ocupa de acesta, avem lipsă de date autentice, cari de astădată ni le pune la dispozițiune un raport al camerei comerciale din Clușiu. Teritoriul acestei camere este o parte frumoasă din Ardel, pôte aceea parte, în care poporul nostru este mai băntuit de calamități și mai espus primejdiei de a-și pierde avutul.

Nu cercăm astădată, că de ce tocmai în aceste părți este poporul mai băntuit și mai apēsat. Nu voim nici să scusăm întru toate scăderile — provină ele din nescința poporului, provină din vina conducătorilor.

Constatăm, că în decursul anului 1891, după datele ce le avem — pe teritoriul camerei din Cluș la 515 proprietari li s'a vëndut averea prin licitațiune — și 6.112 v. a. în vëndut din moșia lor, întrégă, sau părți din ea la alții. Schimbările aceste atât de numēroșe în un singur an — și încă în un an când fōmetea nu a băntuit, recolta a fost bunisōră, prețurile bucatelor și cu deosebire al vinului au fost esorbitante și când vitele au avut în permanență preț — sunt simptome — cari trebue să ne pună la gânduri.

Casurile nu vor privi tōte pe români, dar fiind ei locuitorii în mare majoritate ai acestui pământ, totuși trebue să i privescă și pe ei în parte mare. Ne întrebăm și trebue să ne întrebăm, ce fac acele familii, cari din moșteni ce au fost, pe calea licitațiunei — au devenit fără casă și masă? Ne întrebăm, ce se va alege din acei omeni, cari eri alaltăeri aveau un petec de loc, ori o căsuță pe care

o puteau numi a lor, — ađi au devenit proletari, lipsiți de acel petec, care face omului iubită țera, în care s'a născut și locul natal, în care a crescut? Și punēdu-ne aceste întrebări, trebue să venim la concludsiunea, că sistemul econmic de ađi, după care statul, cere mai mult decât ajung puterilor, este un sistem de guvernare fōrte greșit, un sistem păcētos și fără nici o rațiune.

Pentru-că ne întrebăm, ce servicii pôte face țerei un om gol și flămând, un om fără casă și masă, un om desperat și aruncat pe strade din casa și moșia lui. Statul nostru se vede a nu băga în sēmă aceste simptome bolnăvicioșe. El are cheful de a se presenta de o putere mare și ca să se valideze de atare, impune atâte sarcini și imposite pe umerii cetățenilor, cât acele devin nesuportabile. Admitem fără să concedem, că omenii, cari sunt lipsiți de avutul lor pōrtă inșiși vina a starea, în care au ajuns. Se pôte. Pēcătoși sunt nulți omeni, cheltui-tori și risipitori sunt destui, ci deosebire din clasa mai inteligentă.

Dar țeranul nostru dela sate — omul acela, care se mulțămesc cu atât de puțin, care nu face lucș în mănecare, lucș în vestminte, lucș în a le gos-podăriei — nu pôte să fi ajuns fără moșia numai din a lui vină.

Sunt organe — comunale — cari îl lasă cu anii cu darea în restanță până ce se tredește cu ave-rea intabulată pentru dare, sunt apoi la rëndul lor evrei, aceste lipitori ale satelor, cari îi apucă în ghiarele lor, îi storc până la mēduvă, le iau ultimul cruceriu și cea mai bună ăi în săptămână, și pe când acestia sporesc și averea pōgresēză în tōte, sermanul popor dă îndărăpt, pōi ce în urmă devine în mâna șarlatanilor și celor ce au interes să pună mâna pe moșia lui. Statul trăesc în credință, că un cetățen e egal cu celalalt și schimbarea proprietății împreună cu profit efemer pentru el, nu are să-i facă nici o grijă.

Așa pôte judeca numai nise conducători neconscii, nise omeni fără suflet, nise organe, cari nu se ocupă cu pericolul ce se pōe nasce din asemenea aparințe triste în felul lor. U stat și nise organe cu prevedere, iau tōte mēsuril de precauțiune. ca din proprietari să nu devină poletari, le fac acelora inlesniri, le vine chiar în ajutoriu cu imprumuturi, subvențiōneză cu sume considerabile pe cei păgubiți prin foc și prin apă, le relaxeă dări cu un cuvēnt se îngrijesc ca un bun părint de fii sei.

La noi din nenorocire atri mēsurii și dacă se iau, se iau față de cei protegiți de guvern și de

organele lui, românii sunt lăsați afară din atari combinațiuni, ei pot deveni și proletari, căci cu cât vor fi mai sēraci și mai lipsiți, cu atât mai mult se vor muia și vor deveni slugi plecate — până ce ca omeni cu stare și cu avere și pot permite lucșul de a mai cugeta și ei și de a mai resona, dacă stăpânii sunt drepți, ori sunt puși numai ca să tot ia, fără să și dea ceva acelor ce muncesc și apēra țera.

Mărturisim, că schimbările aceste multe în proprietate ne au pus pe gânduri și ne temem, că fii cei desmierdați ai lui israil au să facă frumosul Ardel o nouă Palestină, căci proprietățile cele mai multe vin în mâinile lor.

Revista politică.

Desbaterea bugetului în casa magnaților a dat ansă la discusiuni importante.

Actualul primate al Ungariei Vaszary a aflat de bine a descoperi intențiunile, ce le are pe viitoriu și pașii, ce i-a făcut până acum episcopatul romano-catolic în cestiunea căsătoriilor micste.

Primatele într'o vorbire de o oră a accentuat, că curia romană nu voesc să se amestece în trebile interne ale Ungariei, dar, ca în tōte părțile, pe unde se află catolici, așa și în Ungaria, voesc să-și țină biserica la nivoul cuvenit. Statul n'are drept să se amestece în afacerile familiare și legea din 1868 va trebui să se modifice, dacă statul voesc să trăescă în pace cu biserica catolică, căci în biserica catolică cestiunea acēsta formēză dogmă.

Foile opoziționale și mai vērtos cele aponyiste n'au destule cuvinte de laudă la adresa primatului, care, ăic ele într'un mod așa de demn a sciut reprezenta biserica catolică. Vorbirea primatului e privită ca un ultimatum. Biserica catolică și-a spus cuvēntul și dela el nu se va abate.

Episcopii protestanți au combătut pe catolici cu argumente temeinice, declarându-se pentru susținerea nemodificată a legii; a răspuns și ministrul Csáky, care și susține ordinațiunea din Februarie și care nu află altă soluțiune a cestiunei decât introducēdu-se purtarea matriculelor din căsătoriile micste prin autoritățile civile. Ministrul Szapáry încă a vorbit în același sens.

Fiind lucrurile puse la cale din partea episcopatului catolic încă de mai nainte, se înțelege, că atât cuvēntarea primatului cât și a celorlalți episcopi și laici catolici au fost primite cu furtunose

FOIȚA.

Cuvēntare ocașională

rostită de președintele „reuniunei învățătorilor români gr. or. din despărțēmēntul Făgăraș” Nicolau Aron la 26 Aprilie 1892 v. a. în Dumineca slăbănogului în biserica comunei Brēza, din incidentul adunării generale a acestei corporațiuni și a parastasului sēvērșit pentru reposatul profesor seminarial Ioan Popescu.

„Dōmne om n'am, ca dacă se tulbură apa, să me bage în lac: deci până când merg eu, altul înaintea mea se pogōră.”

„Scōlă, ia patul tēu și umblă.”

Ioan Cap 5, stich 7 și 8

(Incheiere.)

Poporul românesc, în timpul cât era considerat de „misera plebs”, nu avea nici bater dreptul de a se lăcu prin învățătură și instrucțiune în scōlă, — nu avea nici dreptul de a-și chiea doctor, care să-l caute în bōla sa. Mai târziu, dându-i-se voe, a se lumina și el prin scōlă, a se vindeca de bōlă, nu avea doctori, cari să-i cunōscă bōla. De aceia, mult timp a orbecat bietul popor românesc până a ajuns să-și găsescă unii dascăli, cari să-l lumineze, unii doctori cari să-l vindece cât de cât. Câte un cantor bisericesc și câte un goșman în satele mai însemnate și

chiar la orașe mari erau lminătorii poporului nostru mai înainte numai ci 50 de ani de astădi. Astfel de prețiși doctori au iceput să vindece pre slăbănogul, — pe poporul românesc. Și cu ce medecină? Vai! greoie medicină usturōsă, chinuitoare, care pe cât vindeca, pe atata sica. „Az”, „Buche”, „Vede”, „Glagore”, „Dobro”. Acestea erau medicamente pentru bolnavul român în cele ale instrucțiunei, ale scōlei, — acestea erau sunetele cu cari se învăța cetitul și scrisul dulcei limbi romănesce. Apoi se ăicea mai departe: „Buche”, „Az” = „Ba” „Buche” „Ez” = „Be” ca să se forme silabe, și apoi vai de loc și de pământ, când ați se formeđi cuvinte din aceste sunete împodobite personificate. Auđiți numai! Ca se cetesc cuvēntuac, trebuia să ăici: „Az” „Caco” = ac. Așa au înēfat părinții noștrii carte. Apoi noi generațiune de astădi încă nu ne-am uitat de „Bucōvnă” în ire se învăț sunetele limbei cu numele lor: A, E Ve, Ge, De, etc. și formam silabe: Be A = Ba, e I = Bi etc. „Bucōvnă” și „Ciaslovul”, acesti erau apotecele din cari se procurau medicament — acestea erau cărțile, din cari învățau dascălii pe copii români a scrie și a ceti.

A cercat așadară poporul românesc să se vindece, ca și slăbănogul din engelia de ađi, a cercat să se lumineze prin scōlă într'un timp destul de lung, dar n'a putut, căci n'auvut om are să-l ajute să-i arete calea.

„Dōmne om n'am” ...

Înainte de astădi cu 30 de ani iubiților creștin și fraților învățători, a fost trimis dela Dumneđeu și omeni, aici la noi în Transilvania, un bărbat luminat și adăpat cu cele mai moderne învățăături, care a pus capēt bōlei, de care fusese cuprins poporul românesc până aci pre terenul scolar și al instrucțiunei. Acest bărbat a fost profesorul seminarial, protopresbiterul Ioan Popescu, carele în anul acesta la 3/15 Martiu a trecut la cele eterne.

Acesta a strigat poporului românesc, putem ăice ca și Mântuitorul slăbănogului. „Scōlă iați patul teu și umblă” — poporului românesc, care până atunci bolia în cele ale instrucțiunei. Ioan Popescu a fost care a transplăntat medicina cea mai aplicaveră morbului: scris-cetitului limbei romănesce. El a fost care a transplăntat metodel cel mai ușor al scrierei și cetirei în scōla română, — el a pus slăbănogului toiagul în mână, și care i-a arătat calea spre mântuire.

„Venii voi, dascălii poporului român, venii toți căți ați eșit din seminariul nostru archidieceșan de ani 30 încōce, venii și me însoțiți în inimile vōstre la trupul rece aliubitului nostru dascăl Ioan Popescu și acolo să vărsăm o lacrimă din inimă curată, lacrima recunoscinței cătră dascăul nostru cel mare.”

Astfel se exprimă unul dintre cei dintăi bărbați ai scōlei nōstre, simpaticul asesor consistorial și referinte scolaru Mateiu Voileanu din Sibiu cu ocașunea trecerei din viețā a marelui bărbat.

aprobări și aplause. Episcopii de altfel nu ne având a obiecționa asupra bugetului, au pledat pentru primirea lui.

Chiar acest incident a dat însă ansă foiei clericale „Magyar Állam” să nu fie mulțumită cu atitudinea episcopatului, agitând clerul inferior. Căci, dice numita foie, episcopatul trebuia să se declare, că nu primesce bugetul, prin această aducea guvernul în încurcă, încât trebuia să facă concesiuni. Vorbirile episcopilor au fost mai mult discuțiuni teoretice academiciene, nici decum însă declarațiuni practice. Și datoria clerului de jos să-și facă datoria și ei o va și face după-cum va ști el.

Proiectele pentru regularizarea valutei vor veni în discuțiune în dietă în 11 l. c. n. și se crede, că discușiunea nu va fi prea lungă, deoarece deputații au avut ocaziune să se clarifice din discușiunile comisiunii austriace.

Călătoria metropolitului Bucovinei Silvestru Andrieș Morariu la Viena e viu comentată de foile din Cislaitania. Unele susțin, că metropolitul ar fi fost invitat din partea guvernului să demisioneze în urma atitudinii sale la alegerile din urmă; altele spun, că noul președinte Krauss și-a dat însuși demisiunea, neputând îndupleca guvernul ca să facă pe metropolitul să demisioneze. De altfel foile streine din Bucovina scriu articoli vehemenți contra metropolitului, care spriginesce clerul român în contul celui rutean. Se observă dar semne de încurcă și nu se știe cum se vor isprăvi lucrurile.

Alegerile în Anglia sunt în toi. De toate părțile se fac mari forțări pentru isbândă. Judecând după rezultatul de până acuma, guvernul a pierdut foarte mult și cu atât mai mult au câștigat gladstonianii. Succesul total al alegerilor depinde dela ținuta, ce o vor observa unionistii.

În urma polemicii de penă între foile cancelarului german și ale principelui Bismarck a apărut și o broșură „Sfârșitul principelui Bismarck în politica externă”. Bărbatul de stat, care conducea odată cu mână de fer politica europeană, n'a fost destul, că a fost desaprobare de înțregă presa germană, afară de organele sale, mai vine acum și o broșură, în care i-se dice pe față să ședă acasă să nu mai facă politică, că pe forțările lui nimenea nu mai dă nimic. Autorul broșurei dice, că era necesar să apară aceea broșură, pentru-ca să demasce politica anti-austriacă a fostului cancelar și să pună capăt opintirilor lui d'a mai apărea un bărbat dător de ton în campania politicii europene. „Kreuzzeitg.” care atrage atențiunea publicului asupra acestei broșuri, dice: „În activitatea lui Bismarck n'a fost aur tot ce a strălucit.”

Memorandul românilor din Transilvania și Ungaria, către Maiestatea Sa imperială și regală apostolică Francisc Iosif I împărat al Austriei, rege apost. al Ungariei etc. etc.

(Urmare.)

Pentru reproducerea și desaprobarea unui articol, prin care un diar magiar propaga cultul kossuth-ist, un redactor al „Tribunei” a fost condamnat la un an de zile închisoare și diarul la amendă grea. Alt redactor al aceluiași diar a fost condamnat la aceeași pedeapsă pentru exprimarea aderării la manifestul deputatului Traian Doda, general c. r. în pensiune. Generalul Doda el însuși a fost

condamnat pentru același manifest la închisoare de doi ani, precum și la o mare amendă în bani, și numai grația Prea înaltă a Maiestății Vostre a scutit de prigoniri pe bătrânul încărunit în merite, pentru patrie și tron.

Prigonirile însă n'au putut să-i oprască pe români de a-și face datoria patriotică, și astfel în anul 1890 a urmat o nouă serie de procese de presă, pornite contra diarelor române. De astă dată mai mulți diariști români au fost condamnați, între cari un corespondent al „Tribunei” chiar la închisoare de un an și jumătate, pentru că a desaprobat cultul kossuth-ist al diarelor magiare.

Și la nici o ocaziune nu s'a manifestat, ca în aceste procese de presă, tendința de a preface statul poliglot ungar într-unul național magiar. Procurorii regesci, chemați a interveni pentru respectarea legilor, nu s'au sfîit a cere, ca jurații să nu-și formeze convingerea după cele diuse în articoli înfrînători, ci să cetască printre rânduri, ori să nu judece conform dreptății și după legile în vigoare, ci potrivit cu sentimentele lor de adevărați magiari. Ba în fața tribunalului regesc din Cluș, în fața juriului de presă, în fața unui număr public, procurorul regesc a adresat acusatului apostrofa, că devotamentul către persoana Monarhului nu e încă patriotism, și a insultat în cei mai nevrednici termeni glorioasă decorațiune acordată de Maiestatea voastră grănițenilor dela Nășed: „Für standhaftes Ausharren in der beschworenen Treue 1848—1849”, — declarând, că faptele, prin cari românii au meritat aceea decorațiune sunt o neștersă paă de rușine pentru poporul român.

În Ungaria de astăzi, Maiestatea Voastră, păstrarea tradițiunilor noastre dinastice, alipirea către monarhia și iubirea de nem sunt crime politice reprimare cu asprime, și nimic mai mult ca procesele de presă intentate contra diarelor române nu dovedesce, că guvernul a știut tot deuna, și știe și astăzi, cât de generală și de adâncă e nemulțămirea românilor, dar r'a voit să ție samă de ea n'a ținut să restabilească pacea și buna înțelegere, ci a creșut, că este bine și potrivit cu interesele de rasă ale poporului magiar, ca să facă toate opintirile spre a nu lăsa să se manifesteze nemulțămirea.

F. Politica agrară a guvernului a fost condusă și ea în vedere, acestui scop.

Țiind samă de importanța relațiunilor agrare, pentru înțregă desvdtare socială și voind a asigura pacinica lucrare a marilor masse de agricultori, Maiestatea Voastră vați îndurat Preagrațios a lua în patentele dela 1853 și 1854 un șir de dispozițiuni favorabile foștilor iobagi.

Esplicări și resplicări ale acestor patente, precum și ale legilor duse în cauza această, au favorizat în practica judecătorească elementul posesoratului contra intereselor și dreptului neîndoios al populațiunii rurale până la marginea insuportabilității. Numeroase comine române au făcut din cauza această plângeri la Ialtul Tron al Maiestății Vostre érá jurisconsultii români au adresat dietei în anul 1880 un memoriu, contra proiectului de lege prezentat de guvern în materie agrară, care a fost ridicat cu aceste la vlóre de lege, ca art. XLV din anul 1880.

Ne mărginim ar aici a aduce la cunoștința Maiestății Vostre, c și astăzi, 44 ani după stergerea robotelor, referițele urbariale ale statului stau

în mare parte neresolvate și o numărösă serie de procese între foști posesori și iobagi sunt în curs, îngreunând, ba împedecând chiar mersul dezvoltării economice, deoarece românul nu știe, dacă nu cumva i se va lua dreptul de proprietate, câștigat cu sudorea muncii lui și a prestațiunilor seculare.

Er despre parțialitatea judecătorilor în cauzele urbariale luăm drept dovezi numărösle procese pe cari le-am pierdut față cu proprietarii feudali, ori față cu erarul.

Poporul român, precum și bisericele și comunele românesce mai mult încă au avut să simtă parțialitatea judecătorilor în afacerile segregatiionale, de comasare și în cele de limitare, cari sunt puse la cale anume spre a lua dela români o parte cât se pöte de mare din ceea ce au în virtutea patentelor imperiale.

În cauzele de segregare justiția magiară nu le dă foștilor urbarialiști competența ce li se cuvine în virtutea patentelor și a legilor urbariale, ci după procese trăgănite deci de ani abia jumătate, ori chiar a patra parte din ceea ce li se cuvine conform dreptului de folosire ce le-au avut, ca răsplată pentru prestațiunile urbariale. În cele mai multe comune ei sunt lipsiți și de acest drept, cu toate că-l documentează.

În multe comune proprietarii, după anul 1848 a esclus cu volnicie pe foști iobagi dela dreptul de lemnărit și pășunărit, încât acestia au fost siliți să pornescă procese de segregare. Aceste procese au fost trăgănite de tribunale câte 20 și 30 ani, au costat mii de fiorini, după ce însă tribunalele au trebuit să recunoscă dreptul foștilor iobagi, prin sentență validă, posesorii violatori n'au fost condamnați și la despăgubire, deși dreptul civil obligă pe toți violatorii de drept la restituirea cheltuelilor de proces, pe cari le cauzează.

O mai invederată dovadă de reavoință față cu poporul român este, că acolo, unde segregările pădurilor și ale pășunilor sau făcut între erarii, ca proprietarii, și între români, ca foști iobagi, guvernul dispune prin oficialii sei, ca folosirea pădurilor se nui-se dea nici pe bani poporului român din localitate, ci să fie vëndută altora. Astfel mai ales în munții Transilvaniei, unde poporul de secol s'a susținut din prăsierea de vite și din negoțul de lemne românii abia se mai pot hrăni, deoarece prin sentențele date de tribunale în cauzele de segregatiune, nu li s'a dat întinderea de teritor potrivit cu dreptul de folosire, ce'l aveau *ab antiquo*. Anume în Munții-Apuseni ai Transilvaniei, starea poporului e dar atât de grea, încât mare parte a populațiunii e mereu pe cale de emigrare.

Din toate aceste ese invederat la ivelă, că guvernul lucră cu plan și cu premeditare, ca să le facă românilor viața nesuferită în țera lor și să trecă la alții averile agonisite de dênșii.

Cu ocaziunea despăgubirii regaliilor, de exemplu, guvernul a dispus, ca sumele, cari în sensul legilor vechi li se conveniau pe cele trei luni cantonale, dela 1 Octombrie până la 1 Ianuarie, foștilor iobagi să nu se de în mâinile lor și să nu se distribue între dênșii, ci să rămână avere comună, un capital, din ale cărui procente să se acopere o parte din cheltuielile comunei. S'au luat dar o dispozițiune legală, ca din veniturile unei proprietăți câștigate prin seculară slujbă iobăgescă, să se im-

Astfel și „reuniunea învățătorilor români gr. or. din despărțământul Făgăraș” adunată astăzi la ședința ei anuală în comuna Breaza, cu pietate și consternată pentru pierderea marelui bărbat, varsă o lacrimă de recunoștință pentru dascălul ei cel mare Ioan Popescu, pentru al cărui suflet nobil s'a sêvîrșit parastasul de astăzi.

„Scôlă, ia patul teu și umblă” a dis Mântuitorul slăbănogului din evangelia de astăzi.

„Scôlă, ia patul tău și umblă” a dis și profesorul Ioan Popescu poporului românesc, luminându-l pe acesta în cursul celor 30 de ani — căci, — după-cum dice mai departe același bărbat din fruntea scôlelor, „ani 30 Ioan Popescu a fost dascăl, dascăl măiestru, care a fost conșciu de misiunea sa culturală, care a avut bine precizat scopul, ce urmăresce, care a știut vorbi curat, limpede, și l'a înțeles, care nici odată nu a vorbit nici prea mult, nici prea puțin, și care a fost perfect stăpân asupra materiei, pe care o a tractat.”

„Literatura scolară pierde în Ioan Popescu pe cel mai erudit bărbat de scôlă, care a spart negura întunecului, și a aprins făclia științei principiilor pedagogice, făclia științei metodice, care a fost în curent cu gradul de dezvoltare al acestor științe.”

„Ioan Popescu a fost înzestrat dela Dumnezeu cu frumoșe talente, și el nu și le-a îngropat în pământ.”

Totă viața lui a lucrat.

Ioan Popescu a fost cel dintâiu, care a arătat

poporului nostru cum să cetască mai ușor și mai lesne.

Ioan Popescu fost, care a făcut din „Buche” b și din „Rîpă” r su apoi din „be” b, și din „er” r.

Ioan Popescu a fost cel dintâiu, cari ne-au dat în mână nouă învățătorilor și tuturor copiilor români „Antăia cartede cetire”, compusă din metoda analitico-sintetică, în care copilul face tot deodată și intuițiunea lucrurilor cetite, și învață apoi lesne și fără greutate scris-cetitul.

Unde am fost ră Popescu, și unde am ajuns prin Popescu, ne pe ilustra exemplul: „Buche” „Az” = „ba”, „b” „a” = „ba”; sau „Az” „Caco” = „ac”, „a” „c” = „ac.”

Pedagogia, Organul pedagogic și Psihologia emirică, sunt isvórele unice în literatura noastră scôră din cari se adapă dascălul român, pentru adevărată instrucțiune în scôlele noastre; érá Comptul de Ioan Popescu, a fost și este baza temeliei tuturor cârților de comput eșite mai târziu de sub tării, a fost busola instrucțiunei și în ramul aces.

Ioan Popescu aost și sentinela, pădătoriu tuturor lucrărilor alto bărbai pe terenul scolaru, dovadă împregiurare că acum numai înainte de a închide ochii; 'a cut notițe și a rămas durere necompletate, asupra operatului „Religiunea anul al doilea în scôlele nostre după planul normativului de „abni” lucrat în ma concursului literar cu premiu al „Reuniunei” învățătorii din districtul Fă-

găraș” și publicat în foia bisericeii noastre „Telegraful Român”, cari notițe ar fi regretabil, să nu se publice, fiind de interes pentru autor și reuniune.

Ca liniaminte din biografia marelui bărbat mai amintesc următoarele după date scrise de alt venerabil bărbat al bisericeii noastre și adevă:

Ioan Popescu a fost născut în comuna Cața, lângă Cohalm la anul 1832. Tatăl dênșului David Popoviciu, a fost paroch al comunei gr. or. Cața și totdeodată protopresbiter al tractului Cohalmului.

Mama sa Ana, a fost nepötă de frate cu fericitul episcop Vasile Moga. Ioan Popescu a rămas orfan de tată, cu toate acestea dênșul n'a întrerupt scôla. Studiile gimnasiale li-a ascultat în Odorheiu, Brașov și Blaș. După ce dobândi cu laudă laurul maturității, ascultă tot cu asemenea laudă studiile teologice în seminariul nostru diecesan, astăzi archidiecesan. Îndată după terminarea aceloră, împreună cu colegul seu Zacharia Boiu, astăzi asesor consistorial, numai puțin bărbat distins pe terenul bisericeii și scôlei noastre, fu chemat de fericitul nostru arhiepăstoriu Andreiu, la una din catedrele pedagogice ale acestui seminaru. Înselat de perfecționare mai înaltă, la doi ani, schimbă catedra profesorală cu banca scolară, cu banca de ascultătoriu la una dintre cele mai vechi universități „alma mater” din Germania în Lipsca. — La reintörcere ocupă din nou o catedră profesorală de teologie și pedagogie în saminariul nostru, și acesta cu o diligență neobosită și cu o deosebită și adevărată iu-

părtășescă, pe nedrept, și toți veneticii din comună precum și proprietarii, cari au primit la rândul lor despăgubirea pentru drepturile, ce le avuseră. Aceeași procedură ca și față cu averile grănițarești. (Va urma).

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Brad, 14/26 Iunie, 1892. Onorată redacțiune! De mai mulți ani dea rândul se publică în „Telegraful Român”, sub titlul: „Cronică din Zarand” un șir lung de corespondențe. În acestea de regulă se arată în primul loc nume schimbă vremea, cât se dă pentru o zi de plug, cum se plătesc încrătorii în Brad și în comunele din jur când s'au început căratul gunoierului, cum e starea sămănăturilor și prețul bucatelor etc., după-aceia urmăzând de comun în locul al doilea împărțiri despre mersul afacerilor bisericicești și școlare din tract și despre pertractarea acestor în fondul protopresbiterial și reprezentanța gimnasială.

Correspondentul în descrierea lucrurilor rămâne consecuent planului după-cum și-au clasificat ordinea obiectelor. Celor de categoria primă le dă mai multă atențiune, pecând celorlalte, de rangul aldoilea foarte puțină sau chiar de loc.

Pe când datele despre afacerile economice și le întemeiază pe termeni reali, pe atunci cele despre trebile bisericicești și școlare le ia așa dîcînd în bătaie de joc.

Pune pond în mod involuntar pe lucruri de interes particular, er pe cele de interes general le retace cu totul. O procedură din care reiese reavoința și intențiunea condamnabilă de a înegri pe președinte, atribuindu-i înclinarea de a fi parțial și a-și desconsidera chemarea.

Nu am fost nici când omul, carele se me abstrag dela controla publicității și de a suprima opozițiunea, carea se face pe base adevărate.

Prezenteze corespondențele lucrurile față în față, în lumină adevărată, pentru ca publicul să fie în poziție a și face judecata drăptă, a află adevărul după macsimă: „Contraria juxta se posita magis elocescunt”.

Calea cea mai drăptă însă, care duce la scop după părerea mea e, că atunci când lucrurile cari se petrec în adunările corporațiilor noastre și urmăzând cursul legal, când fie-cărui membru îi este dată libertatea de ași valora păreriile sale isvorite din convingere adevărată în ordine firească, nu este bine nici folositoriu ale tări în publicitate și a le schimonosi.

După aceste vin la motivul propriu, carele m'au îndemnat a scrie de astădată. Anume în Nr. 63 de Sămbătă din 13/25 Iunie, an. cur., a „Telegrafului Român” în „Cronică din Zarand” se dîce: „că parochul S. Băcilă este mîna mea drăptă și” secretariul necontrolat al părintelui protopresbiter, mai departe dă să se înțelgă, că eu ias fi trimis prin servitoriul meu o broșură pampflet scrisă de numitul paroch sub titlul „Correspondenții din Zarand” etc., carea era mai bine pôte să o fi tipărită la „Hirsch” în Deva unde au apărut și circularii pentru fondul protopopesco.”

Nu că parochul S. Băcilă n'ar fi în stare a purta agendele unui secretariu protopopesco, dar din respect cătră purul adevăr declar, că eu n'am avut nici când secretariu, eu atît mai puțin necontrolat. Pôte au fost în us la predecesorii mei un atare post, dar eu nu l'am aflat basat în instituțiunea noastră protopresbiterială, apoi chiar nici starea venitorilor nu mi-ar permite a sistemisa un atare post. Nici chiar mundat nu am, decum alt ajutoiu.

Prin accentuările de mai sus corespondentul voesc se scotă la ivelă că eu a-și fi conlucrat la scrierea broșurii din destiune. Dacă chiar voesc se o scie, îi descoper, că eu n'am avut nici o cunoștință despre aceea scriere înainte de a fi tipărită; tot asemenea nici despre aceea, că servitoriul meu i-ar fi dus o, necum se o fi trimis eu.

Decă dînsul e din Brad și membru al corporațiilor noastre bisericicești și școlare a avut ocaziune să afle, cari sunt armele mele în atari afaceri. De sigur nu publicitatea nici broșurile, ci mijlocele pe cari un părinte adevărat le aplică la membrii familiei, când aceia vin la pricepere, când se pot face responsabili despre faptele lor; la început înaintea altora le acopere unele erori cu scop de îndreptare și dacă acesta nu ajută, cîrtă cu blîndețe și dacă nici așa nu ajunge la scop gradat i-a măsurile, pe cari i-le dîcteză înțelepciunea părintescă, iartă mult, pe cel rătăcit iar îl primește și se bucură de el mai mult decăt de cei cari n au rătăcit.

bire părintescă cătră elevi, o ținu până la închierarea prea timpurie a vieții sale, adecă în curs de preste 32 de ani. — Biserica noastră nu preste mult timp îl chiamă la postul de protopresbiter al tractului Sibiiu al II-lea, apoi de asesor consistorial onorariu archidieceșan și metropolitan, precum și deputat sinodal și congresual, onoruri cari le purtă apróte neîntrerupt până la durerosul sfârșit al activei sale vieți. Alătura cu biserica îl onoră cu încrederea și institutele literare și culturare; „Asociațiunea transilvană pentru literatnra română și cultura poporului român” îl alese membru în comitetul seu, apoi secretariu I-ii și redactor a foiei „Transilvania” precum și director al scolei superioare de fete din Sibiiu; „Academia română” din Bucuresci, precum și „societatea științifică pentru pedagogie” din Lipsca, încă îl alese de membru corespondent al lor.

Me alătur și eu la cele dedicate în poezie de unul din elevii profesorului Popescu, și reproduc următoarea strofă — cea mai potrivită:

„Cine-a fost Ioan Popescu? A fost fala națiunei,
A bisericeii podbă, at'etul instrucțiunei,
Un isvor de fapte bune, nîmului un scump tesaur,
Stîlpul scólelor române, un Ioan gură de aur!”

Pre acest al doilea Ioan gură de aur lubiților crescini și învățători, pre acest al doilea mîntuitoriu al slăbănogului din evangelia de astăzi, pe care slăbănog eu l'am asemănat cu poporul nostru românesc, care a zăcut cu 30—50 de ani mai înainte în bôla

Mai notez la acest loc, că de și conținutul și modul descrierii a „Cronicii” arată a fi autorul ei același, din cauză însă că și sub masca anonimității i s' schimbă numele, odată se subsemnă „Eremitul” altă dată „Ión dela răspântii”. „Correspondentul” și acum „N. I.” — nu me pot lega de el, că cine e, și de aceea numai atunci voi putea să mai stau de vorbă cu el, dacă-și va desvêli mantaua și-și va arăta numele adevărat, observ însă că și în cazul acesta me voi orienta după valoarea omului cât ponderéză.

Pentru cazul cand va rămănea după tufă îi dîce: „pôte că prin procedura sa de până aci, prin însinuare, s'ajungă scopurile sale particulare și s' paralizeze conlucrarea unanimă în afacerile de interes general izolându-se pe sine și o însemnează însă că păstrarea atitudinii sale de până aci nu va fi în stare a-mi schimba caracterul meu întregu și convingerile mele independente, precum și aceea s' și-o noteze că cine caută să șadă pe mai multe scaune în cele din urmă tot ajunge pe jos și că păcatele părinților se răsbură în fii lor. În sfârșit îl invit să fie cu prevenirea și respectul cuvenit, s' și cumpănescă și controleze cuvintele.

Vasiliu Damian.
protopresbiter.

Avis.

Se aduce la cunoștința publică, că din 5—25 Iuliu a. c. s'au espus spre vedere publică:

a) listele provisorice ale alegătorilor de deputați dietali din cele 4 cercuri electorale ale comitatului Sibiiu pentru anul 1893 în reședința comitetului central-electoral, în biroul comitatens de expediție (casa comitatensă);

b) listele provisorice ale orașului Sebeșul-săsesc în biroul magistratului din Sebeșul-săsesc, listele comunelor mari în cancelăriile comunelor respective, éra listele comunelor mici în cancelăriile notariateilor cercuale respective.

Fie-care pôte în timpul acesta dela 8—12 ore i. m. lua intuițiune în liste, ér dela 2—6 ore d. a-și lua copii de pe ele.

În timpul din 5—15 Iuliu pôte reclama: fie-cine în privința persoanei sale și contra listei a unui cerc, precum și fie-care, care este indus în listă, cu privire la ori-ce înducere în listă, sau stergere. Reclamațiunile de asemenea se vor espune în localitățile amintite spre vedere publică și fie-care îndreptățit de a reclama își pôte face din 16—25 Iuliu observările sale asupra reclamațiunilor.

Reclamațiunile și observările sunt a se adresa comitetului central-electoral în scris și provădute cu documentele necesare, și a se subșterne magistratului din Sebeșul săsesc, respective primăriei acelei comune mici, contra căruia liste s'a făcut reclamațiuni cu privire la mai multe persoane, observările însă trebuie făcute separat la fie-care reclamație (§. 44, 45 și 46 din art. de lege XXXIII din anul 1874).

Varietăți.

* (Concert). Reuniunea de cântări „Männer-gesangverein” de aici a pășit Sămbătă séra înaintea publicului sibian cu un program bogat, care l'a executat cu cea mai mare precisiune sub conducerea d-lui Iah. Reuniunea, carea mai nainte sub conducerea dlui G. Dima s'a consolidat și ridicat la un nivel înalt, a dovedit prin prestațiunile de Sămbătă séra, că scie să-și păstreze nimbul. La succesul strălucit a contribuit și dl Iuliu Schaffer prin acompaniarea la pian și deosebită impresiune a provocat asupra publicului compozițiunea d-sale musicală pe „Șurian”-vals, executat de capela militară și care la insistările publicului a trebuit repetat.

nesciinței de scólă, în bôla lipsei de instrucțiune, pre acest bărbat trimis de Dumnezeu la „lacul ôiei” unde poporul românesc sub chipul slăbănogului strigă: „Dómne om n'am, ca dacă se tulbură apa se mă bage în lac, — om n'am care să me lumineze, pre acest doctor măiestru, care a descoperit medicina popoului nostru slăbănog, și ia dîș „scólă i ați patul teu și umblă”, — să l jelască iubita noastră biserică, căreia i a servit, să-l jelască fiica aceleia scólă, pre carea o-a luminat în întocmai ca odinioră stălpul de foc pe fii lui israil în întunecul pustiei, să-l jelască prețioșii nostri preoți și învățători, căroa le-au dat în mână toiaguri și felinare, cu cari să se apere și să se lumineze pre calea cea spinosă a instrucțiunei în popor și scólă, să l jelască și iubitul și bunul nostru popor românesc, să-l jelască pe profesorul seminarial protopresbiterul Ioan Popescu, căci acesta a înarmat pre pruncii și pe pruncile lui, pre aceste mlădife ale renascerei nîmului nostru, cu tot atâtea isvóre ale sciinței și culturii ființei omenești pre pămînt, cu cari se vor apăra în lumea mare, față de alte popóre, cari înaintéză mereu în sciință și cultură. — Să-l gelim cu toții

„Căci un pîtrariu de secol aprins-ai eu iubire
Făclile sciinții în inimi românești,
Martirii națiunei, cuprinși sunt de mîhnire,
Că tu alor părinte pre veci îi părăsești!”

Amin.

* (Tarif pentru călătorii cu trăsura) Reprezentanta orașului Sibiiu a aprobat proiectul de tarif pentru trăsuri prezentat din partea magistratului. Tariful e stabilit după timp cu un preț fics și astfel publicul e scutit a mai intra în multe tocmele.

* (Invitare.) Tinerii români stud. ai tractului Cămpeni și jur au onore a invita la „Producțiunea teatrală” împreună cu joc ce se va arangia Joi în 2/14 Iuliu a. c. în Cămpeni cu următoarea

Programă:

1. „Cuvînt ocașional”, rostit de dl Iosif Gomboșiu, învățător.
2. „Rămășagul”, proverb cu cantece în un act de V. Alecsandri.
3. „Curcanii”, anecdotă din răsboiu de Th. D. Speranță, declamată de un membru.
4. „Rusalile”, vodevil într'un act de V. Alecsandri.

Eventualul venit e destinat unui scop filantropic. — Începutul la 7 1/2 ore séra — Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de membru în familie 80 cr. Bilete de intrare se pot căpeta în prevăria D. Enea Gerasim, și séra la cassă. Ofertele marinimose și suprasolvirile se vor cuita publice.

Comitetul arangiator:

Iosif Gomboșiu, președinte. Nicolau Nicola, Mihail Candrea, secretar. cassar.

— Invitare la petrecerea socială arangiată de comitetul despărșimentului XXIX al Asociațiunei transilvane ce se va ține în 17 Iuliu 1892 st. n. în sala hotelului „Strugurul de aur” în Mediaș. Începutul la 6 ore d. am. Venitul curat e destinat în favorul despărșimentului. Prețul de intrare: a) de persoană 70 cr. b) de familie până la trei persoane 1 fl. 50 cr. Supra solvirile se primesc cu mulțămîtă și se vor cuita pre cale diaristică.

Pentru comitet:

Ioan Moldovan, președinte.

Dionisiu Roman, cassariu.

Ioan Chendi, secretariu.

Ioan Bozoșan, controlor.

* (Concentrarea trupelor în România.)

Dl general I. Lahovari, ministru de răsboiu, va introduce o inovațiune importantă în armată, cu ocaziunea concentrării trupelor, scrie „Timpul”.

Inovațiunea această consistă într'un marș de nopțe executat de întreaga garnisonă.

Trupele concentrate la Cotroceni și tóte celelalte regimente consemnate prin casarme — vr'o 7 — 8000 de ómeni în total vor eși în nóptea de Mercuri spre Joi, la 10 ore, de prin casarme și vor face un marș până la forturi, unde se va lua pozițiune de luptă.

Se va da semnalul de alarmă și se vor mai da multe lupte de nópte, după un plan ce va fi stabilit de marele stat-major de armată; diminéța trupele se vor întorce prin casarme.

Dl ministru de răsboiu cum și toți oficerii de stat major vor asista la aceste eserciții importante din tóte punctele de vedere.

* (Aniversarea a 400-aa descoperirii Americii.) Societatea geografică italiană, invitând și Academia română ca să ia parte la serbările ce vor avea loc în luna Septemvre la Genova pentru celebrarea aniversării a 400-aa descoperirii Americii, a delegat pe vicepreședintele ei dl Iacob Negruzzi ca să o repesinte la acea serbare.

* (Comisiuni pentru examinarea mașinistilor și a fochistilor dela mașinele de vapor.) Ministrul r. u. de comerț a încunosciințat municipiile, cumcă a instituit atari comisiuni în Șopron și în Sibiiu. Suplicile pentru admiterea la examen au să fie adresate oficiului de stat tehnic din comitatele Șopron și Sibiiu.

* (Măsuri contra colerei.) Consiliul sanitar superior din Bucuresci s'a întrunit sub președința dlui L. Catargiu, fiind prezenți toți membrii consiliului, afară de Dr. Alecsianu. După discusiunile urmate s'a decis a se lua următoarele măsuri preventive în contra colerei:

1. Inchiderea porturilor Mangalia și Constanța pentru tóte proveniențele porturilor ruse ale Mărei Negre dintre Sukum-Kale până la frontiera Turciei, ér proveniențele din celelalte porturi ale Mărei Negre să fie aupuse revisuirii.

2. În pertul Sulina să se stabilească un serviciu de carantină de 11 zile pentru tóte proveniențele porturilor ruse ale Mărei Negre dintre Sukum Kale și frontiera Turciei.

3. De o cam dată să se înfiinzeze la punctul Ungheni, în porturile Tulcea, Galați, Brăila revisie sanitară, închidîndu-se tóte celelalte puncte de intrare de pe linia Prutului pentru intrarea călătorilor și a mărfurilor.

4. Bastimentele, care au fost supuse revisiei sanitare în portul Sulina să mai fie supuse revisiei și în porturile Tulcea, Galați și Brăila.

Loterie.

Mercuri în 6 Iuliu, 1892.

Brünn: 17 9 80 84 59

Nr. 233.

(96) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroch de clasa a III-a din comuna Băița se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 439 fl.

Concurenții au a și subșterne petițiunile lor, instruite conform normelor din vigore, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopopesc.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, 9 Iunie, 1892.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 208.

(97) 1—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea postului de capelan pe lângă neputinciosul paroch din parochia de clasa a III-a Stăniș de jos se publică al treilea concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: jumătate din suma totală a venitelor de 401 fl. adică 200 fl. 50 cr.

Concurenții au a și subșterne petițiunile instruite conform normelor din vigore, în termenul deschis subsemnatului oficiu protopresbiterial.

In conțelegere cu comitetul parochial oficiul protopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, 20 Maiu, 1892.

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Nr. 394.

(98) 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanța parochii de clasa a III-a Șartăș, protopopiatul Lupșei, în sensul rezoluțiunii Prea venerabilului consistoriu archidieceșan ddo 26 Martiu a. c. Nr. 2164 B. 1891 se scrie al doilea concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post dau un venit anual de 350 fl.

Din ce constau aceste venit intereseții se vor pute informa mai deaprobe dela oficiul parochial respectiv sau dela oficiul protopresbiterial subsemnat.

Doritorii de a competa la acest post au a și așterne cererile concursuale instruite în sensul Stat. org. și a regulamentului pentru parochii, subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul prefapt.

Ofenbaia, în 9 Iunie, 1892

Oficiul protopresbiterial al Lupșei în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Danciu,
protopresbiter.

Nr. 158

[89] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch vacant, din parochia de clasa a treia (III) Homorod-Suseni, tractul protopresbiterial Geoagiu II, în legătură cu decisiul consistorial ddo 13 August 1891 4837 B. se scrie prin acesta a doua oară concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitul total anual, împreunat cu acest post dă suma de 301 fl. 02 cr.

Competenții sunt poftiți a și înainta cererile, instruite conform normelor din vigore, la subscrisul oficiu, în termenul susindicat.

Săcărâmb, 25 Maiu, 1892.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al tractului Geoagiu II, în conțelegere cu respectivul comitet parochial.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 308.

[92] 2—3

CONCURS.

Spre conferirea stipendiilor de venit în vacanță din „fundațiunea lui Gozsdu” pe anul scolastic 1892/3 pentru studiile dela facultățile mai înalte, se scrie concurs sub următoarele condițiuni:

a) concurenții să documenteze cu documente orginali sau autenticate, că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserica ortodocșă orientală română, și studiază la vre-un institut public din patriă cu succes bun, și că nu sunt în stare a se susține la studii din averea proprie sau a părinților lor;

b) cei-ce vor să studieze la vre-un institut afară din patriă, au să se motiveze pe deplin această necesitate ca să li se esopereze concesiunea ministerială;

c) petițiunile instruite cu toate documentele necesari sunt a se adresa la reprezentanța fundațiunii lui Gozsdu (Budapest, király utca 13) până la 1 August a. c. cāl. n.

Cu această ocaziune se provacă fostii stipendiști, că până la 1 August a. c. n. să arete rezultatul studiilor din anul scolastic 1891/2 că altcum li se va sista stipendiul.

Din ședința reprezentanței fundațiunii lui Gozsdu ținută la 15—23 Martiu 1892.

Estradat prin

George Szerb,
notariu.

Nr. 224.

(90) 3—3

CONCURS.

Deore-ce nici în urma concursului publicat în „Telegraful Român” Nrii 59, 61 și 62 din 1890, pentru ocuparea postului de capelan în Feldiôra protopresbiteratul gr. or. al Avrigului nu s’a însinuat nici un candidat, prin această se scrie al treilea concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Dotățiunea împreunată cu acest post este jumătate din întregul venit de 300 fl. 40 cr. al parochiei de clasa a III-a Feldiôra.

Doritorii de a ocupa acest post au să și subșternă cererile concursuale instruite conform dispozițiunii Statut. org. și a regulamentului pentru parochii din 1878 la oficiul protopresbiterial gr. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la termenul sus indicat.

Avrig, 11 Maiu, 1892.

In conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Avrigului.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

Nr. 270.

[95] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor de învățători la șola noastră confesională gr. or. română din Porcești, protopresbiteratul gr. or. al Avrigului, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în fôia „Telegraful Român”.

Postul de învățătoriu primariu este împreunat cu un salariu anual de 300 fl. v. a., solviți în rate lunare din cassa bisericeii.

Postul de învățătoriu secundariu, este împreunat cu un salariu anual de 200 fl. v. a. solviți din cassa bisericeii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi să și subșternă cererile concursuale instruite conform legilor în vigore la subsemnatului oficiu protopresbiterial în Avrig (posta Avrig Felek, Szebenmegye) până la termenul susindicat.

Dela concurenții la postul de învățătoriu primariu se mai cere să fie apți a conduce cu pruncii de șolă

cântările liturgice în biserică Dumineca și sârbătorea.

Avrig, 3 Iunie, 1892.

In conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Porcești.

Oficiul protopresbiterial gr. orient. al Avrigului.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinet de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. (86) 3—12

Consultațiuni și prin corespondență.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrisul îmi iau voie a aduce cu totă onorea la cunoștința p. t. public, că cu **15 Iunie n. a. c.** mi-am mutat locuința din strada Cîsnădiei în

Strada Măcelarilor Nr. 31,

și ca în trecut așa și acum efectuesc tot felul de încălțăminte pentru domni, dame și copii, precum și tot soiul de reparaturi, cu

prețurile cele mai moderate

oferind tot odată, spre mulțămirea tuturor, marfă solidă și prompt executată.

În speranță, că p. t. public îmi va oferi binevoitorul concurs, rămân

Sibiiu, în Iunie, 1892.

Cu distinsă stimă

Constantin Dragoș,
pantofariu.

[93] 2—6

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

Scocuri pentru streșini
de tot felul

Stimate
proprietar de casă!

Acoperișe de tinichea
de tot felul

Îmi permit a ve înștiința, că primesc pe lângă un preț uimitor de ieftin și anume dela 70 cr. până la 1 fl. 50 cr. pro metru, executarea

scocurilor de tinichea pentru streșini

și

acoperirea coperișelor cu tinichea de fer

cu fl. 1.80 până fl. 2.50 pro ☐ metru cu vâpsire de două ori; tot așa primesc reparaturi de scocuri vechi și vâpsituri din nou.

Pentru sezonul de primăvară recomand depositul meu bine asortat de

Cane de udat

bune și ieftine, ca și toate articulele de tinichea trebuincioase în casă, și rog peon. domni proprietari pentru binevoitorul sprigin, pe lângă asigurarea, că ori-ce comandă o voi executa prompt, solid și ieftin.

Cu totă stima

G. Stuchlich,
tinichigiu.

Sibiiu, strada Turnului 7.

[76] 5—6

Să recomandă și acoperirea de turnuri cu tinichea

A. & A. Crompton & Co. limited

Park- & Woodend Mills near Oldham.

Torcătorii canoscutelor și de mulți ani introduselor calități de Extrahardwater Abram Crompton, Travis Milne Crompton și A. m. provacă prin această pe clienții lor, să se păzească de cumpărarea aței, care se impachetază în același mod ca și a lor și sunt provăzute cu etichete imitate; observând totdeodată, că sunt gata a plăti o remunerațiune de

200 (două sute) floreni

aceluia, care le va descoperi pe falsificătorii și imitătorii pachetării și a etichetelor lor ca aceia să pōtă fi trași la răspundere înaintea legii și pedepsiți. Astfeliu de împărțășiri să se adreseze la:

A. & A. Crompton & Co. limited,

Shaw, near Oldham Englitera

Domnului Leopold Rosenzweig & Söhne,

sau la

Viena I Gonzagasse 16

DI Dr. Emil Links, avocat de curte și tribunal

[80] 6—13

Viena I, Hohenstaufengasse 2.